

prima instanță: N. Arabadji

dosarul nr. 2rh-17/16

instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

instanța de recurs: A. Cobăneanu, I. Druță, T. Chișca-Doneva

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Drță

Maria Ghervas

examinând cererea de revizuire depusă de către Feodorova Ludmila,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.17 împotriva Ludmillei Feodorova, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2015, prin care a fost respins recursul declarat de către Feodorova Ludmila și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, prin care a fost respinsă cererea Ludmillei Feodorova cu privire la amânarea ședinței de judecată și restituită cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal,

c o n s t a ț ă:

La 02 ianuarie 2014, ÎMGFL nr.17 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ludmillei Feodorova, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr.17, pe numele Ludmillei Feodorova, SA „Termocom” în procedura planului a livrat energia termică.

Menționează că odată cu deschiderea contului personal Feodorova Ludmila a acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL nr.17, iar faptul că a fost de acord cu calitatea serviciilor prestate se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv, a celor de utilizare a energiei termice, pe care pârâta nu le-a contestat.

Menționează că pârâta nu a achitat la timp și integral serviciile prestate și astfel, a acumulat o datorie, care la data de 01 noiembrie 2013 constituie suma de 7 994,97 lei.

Învocînd prevederile art. 10, 17, 18 din Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, susține că proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv, consumul de energie termică, iar cu referire la prevederile art. 530, 533 Cod civil, care statuează că creditorul poate pretinde executarea obligației la atitudinea sa de la oarecare din debitori în parte sau în

întregime, afirmă că necătînd la faptul că pîrîta a fost informată prin intermediul facturii lunare și a reclamației prin care se pune în vedere executarea obligațiilor, aceasta nu și-a executat obligația de plată a serviciilor prestate.

Solicită încasarea de la Feodorova Ludmila în beneficiul ÎMGFL nr. 17 a datoriei în mărime de 7 994,97 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 07 mai 2014, Feodorova Ludmila a depus acțiune reconvențională împotriva ÎMGFL nr.17 cu privire la obligarea întreprinderii măsurilor întru lichidarea restanțelor la plata serviciilor comunale, efectuarea controlului asupra corectitudinii efectuării calculului la plata serviciilor comunale, efectuarea transferării sumelor de la un cont la altul, lichidarea restanțelor din contul sumelor primite de la consumatori, radierea sumei datorate de 3 839,21 lei și intensificarea controlului asupra ordinelor de plată pentru serviciile real prestate.

În motivarea acțiunii reconvenționale Feodorova Ludmila a invocat că datoria reală pentru neachitarea serviciilor comunale la situația din 01 ianuarie 2014 constituie suma de 88, 39 lei, care a fost achitată în luna martie 2014.

Menționează că în conformitate cu Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, ÎMGFL nr. 17 sunt atribuite obligații să prezinte consumatorilor chitanțe de plată pentru serviciile comunale real prestate.

Cu toate acestea, afirmă că, în rezultatul inacțiunilor din partea ÎMGFL nr. 17 chitanțele de plată au fost eliberate în mod arbitrar, fiind admise calculele ilegale la plata energiei termice, cît și alte erori la calcularea volumului serviciilor prestate, fapt care și a generat acumularea datoriilor pentru serviciile comunale.

Remarcă că în repetate rînduri s-a adresat ÎMGFL nr. 17, SA „Termocom” și Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău cu rugămintea de a-i fi anulate datoriile ilegale calculate pentru serviciile comunale prestate, însă cerințele sale au fost lăsate fără examinare.

Mai invocă că ÎMGFL nr. 17 timp mai bine de 16 ani nu a efectuat lucrări de deservirea tehnică și reparația blocului locativ, precum și reparația apartamentului său.

Solicită, Feodorova Ludmila obligarea ÎMGFL nr. 17 de a întreprinde măsuri întru lichidarea restanțelor la plata serviciilor comunale, efectuarea controlului asupra corectitudinii efectuării calculului la plata serviciilor comunale, efectuarea transferării sumelor de la un cont la altul, lichidarea restanțelor din contul sumelor primite de la consumatori, radierea sumei datorate de 3 839,21 lei și intensificarea controlului asupra ordinelor de plată pentru serviciile real prestate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 octombrie 2014, acțiunea inițială a fost admisă parțial fiind încasat de la Feodorova Ludmila în beneficiul ÎMGFL-17 suma de 7 994,97 lei cu titlu de datorie restantă pentru energia termică pentru perioada de pînă la 01 noiembrie 2013, și scutită Feodorova Ludmila de la plata taxei de stat, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 16 decembrie 2014, Feodorova Ludmila a depus cerere de apel împotriva hotărîrii primei instanțe solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea reconvențională să fie admisă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, a fost respinsă cererea Ludmilei Feodorova cu privire la amînarea ședinței de judecată și restituită Ludmilei Feodorova cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

La 16 iulie 2015, Feodorova Ludmila a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2015, a fost respins recursul declarat de către Feodorova Ludmila și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015.

La 10 decembrie 2015, Feodorova Ludmila, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de recurs, încheierii instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu rejudecarea cererii sale reconvenționale și emiterea unei noi hotărâri cu privire la anularea plăților restante pentru serviciile comunale în mărime de 12 733,89 lei și obligarea ÎMGFL nr.17 să înlăture erorile admise în calculele efectuate pentru plata serviciilor comunale.

În motivarea cererii de revizuire a invocat că la adoptarea hotărârii instanțele judecătorești au comis o eroare și nu au aplicat corect legea materială.

Susține că ÎMGFL nr. 17 neîntemeiat a înaintat acțiunea împotriva sa cu privire la încasarea unei datorii ireale pentru energia termică la situația din 01 noiembrie 2013 în sumă de 7994,98 lei.

Afirmă că la 17 mai 2014, a înaintat cererea reconvențională cu completările ulterioare și calculele efectuate în scopul lichidării datoriei pentru toate serviciile comunale prestate la situația din 01 ianuarie 2014, ce constituie suma totală de 12 733,83, inclusiv pentru energia termică 9006,61 lei.

Însă Curtea Supremă de Justiție la 07 octombrie 2015, a examinat pricina în cauză superficial și în mod unilateral, iar ca rezultat a emis o hotărâre neîntemeiată.

Menționează că temei pentru respingerea poziției sale a servit faptul precum că dînsa a recunoscut suma datoriei acumulate pentru serviciile comunale prestate, precum și faptul că nu a achitat plata pentru energia termică în termenul stabilit, încălcînd astfel, prevederile art. 10, 17, 18 din Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Consideră că scopul constatărilor relatate a fost modificarea caracterului ireal al datoriilor în cel real, fără a fi luate în considerație circumstanțele invocate de dînsa care dovedesc formarea unei datorii ireale în sumă de 7994,98 lei.

Remarcă că Curtea Supremă de Justiție a menținut soluția neîntemeiată a instanței de apel, indicînd, neargumetat, prezența sa la pronunțarea hotărârii în prima instanță din 31 octombrie 2014, deoarece la data respectivă, mai bine de două ore a așteptat în coridor invitația sa în ședință, iar cînd a ieșit judecătorul a pierdut cunoștința, revenind nu conștiințea situația din jur și cu ajutorul persoanelor terțe a fost dusă acasă, iar la 18 noiembrie 2014, a primit dispozitivul hotărârii, prim intermediul oficiului poștal.

Insistă că toate trei instanțe au examinat arbitrar cererea sa, fără a fi stabilit motivul principal al formării datoriei contestate.

În consecință, invocă că Curtea Supremă de Justiție, a lăsat fără modificări hotărîrea ilegală a instanței de apel, care și-a întemeiat soluția pe motivul depunerii cererii de apel tardiv și neprezentării sale la ședință de judecată, în timp ce dînsa a confirmat prin acte probatoare că cererea de apel a fost depusă de dînsa în interiorul termenului legal, iar neprezentarea în ședință de judecată a fost generată de înrăutățirea stării sale de sănătate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

La caz, se constată că cererea de revizuire este depusă de către Feodorova Ludmila, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2015, prin care a fost respins recursul declarat de către Feodorova Ludmila și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, prin care a fost respinsă cererea Ludmillei Feodorova cu privire la amânarea ședinței de judecată și restituită cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

Este de reținut că deși, Feodorova Ludmila, a depus cererea de revizuire împotriva actului de dispoziție al instanței de recurs, ultima nu a invocat nici un temei de declarare a revizuirii.

În acest context se va remarca că în conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Prin prisma normei enunțate, la caz se constată că revizuenta Feodorova Ludmila, în cererea de revizuire nu a invocat nici un temei prevăzut la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii, ci a oferit împrejurări ce țin de fondul cauzei, care nu se încadrează în temeiurile reglementate de acest articol.

În acest context, Colegiul constată că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghezizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Feodorova Ludmila împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.17 împotriva Ludmilei Feodorova, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas